

N:o 1.

Af Herr **Thyselius:** *Angående formen för Riksdagens skrivelser till Kongl. Maj:t.*

Vid den senast förflutna riksdagen blef, såsom Kammarens Herrar ledamöter tvifvels utan hafva i friskt minne, förslag framställt om förändring i den form för underdåniga skrivelser till Kongl. Maj:t, hvilken af Rikets Ständer och af Riksdagen varit begagnad tillsammans under mer än halftannat sekel, och ett beslut i sådan rigtning fattades jemväl af Medkammaren. Frågan, hvilken således skulle blifva föremål för Första Kammarens behandling, remitterades till en början till ett af dess tillfälliga Utskott. Detta Utskott, af hvilket äfven jag hade äran vara ledamot, tillät sig i afgifvet utlåtande uttala den förmodan, att inom en ej allt för aflägsen tid Kongl. Maj:t sjelf torde komma att till efterrättelse för embetsverken påbjuda förenkling i det formulär, hvilket af dem och rikets invånare i allmänhet, likasom af Riksdagen, ännu gemenligen följdes vid deras skrivelser till Kongl. Maj:t; men Utskottet yttrade tillika, att äfven om Kammaren icke intill dess ett sådant påbud egt rum ville låta anstå med fattande af beslut om förenkling i öfver- och under-skrifterna uti Riksdagens skrivelser till Kongl. Maj:t, utan i olikhet med Utskottet ansåge tiden redan inne för vidtagande af en förändring i motionens syfte, Utskottet ändock på grund af anförda skäl icke kunde tillstyrka Kammaren att instämma i det beslut Medkammaren fattat; och utan all diskussion godkände Kammaren detta utlåtande.

Hvad Utskottet i förenämnda hänseende uttalade såsom en förmodan eller en tanke har redan blifvit en verklighet, i det Kongl. Maj:t medelst en den 20 Oktober nästlidna år utfärdad och i Svensk Författning införd nådig kungörelse förordnat, att alla skrifvelser af hvad namn och beskaffenhet de må vara, som till Kongl. Maj:t aflåtas från embetsverk samt embets- och tjenstemän, skola affattas enligt följande formulär: Till Konungen — — — — underdånigst (Namnet).

Den form, hvilken sålunda för embetsverkens underdåniga skrifvelser blifvit stadgad, synes mig allt skäl vara att Riksdagen, *för så vidt öfverskriften angår*, äfven antager för sina skrifvelser till Konungen, hvaremot jag ville taga mig friheten hemställa, att *för underskriften* valdes ett uttryck, hvilket så nära som möjligt ansluter sig till de tänkesätt och den försäkran, som jemlikt § 34 Riksdagsordningen Talmännen hafva att vid riksdags början i Kamrarnes namn till Konungen uttala och frambära.

Jag får alltså vördsamligen föreslå, att Riksdagen måtte besluta,

att å dess skrifvelser till Kongl. Maj:t *öfverskriften* skall vara »Till Konungen» och *underskriften* »Med undersätlig vörndnad».

C. J. Thyselius.